

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0350/2013

23.10.2013

BETÄNKANDE

om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner
(2012/2308(INI))

Utskottet för konstitutionella frågor

Föredragande: Ashley Fox, Gerald Häfner

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	12
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR FRAMSTÄLLNINGAR	17
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	22

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner (2012/2308(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 232 och 341 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av protokoll nr 6 om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, byråer och enheter, som fogats till fördragen,
- med beaktande av artiklarna 10, 14 och 48 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av sin uttalade ståndpunkt i dessa frågor, särskilt i rekommendationen av den 21 juni 1958, resolutionen av den 7 juli 1981, där man antog Zagari-betänkandet, rekommendationerna av den 13 april 2000 inför regeringskonferensen och tillhörande resolutioner, nämligen resolutionen av den 8 juni 2011 om investering i framtiden: en ny flerårig budgetram för ett konkurrenskraftigt och hållbart Europa för alla¹, beslutet av den 10 maj 2012 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, avsnitt I – Europaparlamentet², resolutionen av den 16 februari 2012 om riktlinjerna för budgetförfarandet för budgetåret 2013, avsnitt I – Europaparlamentet, avsnitt II – rådet, avsnitt IV – domstolen, avsnitt V – revisionsrätten, avsnitt VI – Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, avsnitt VII – Regionkommittén, avsnitt VIII – Europeiska ombudsmannen, avsnitt IX – Europeiska datatillsynsmannen, avsnitt X – Europeiska utrikestjänsten³, resolutionen av den 29 mars 2012 om beräkningen av Europaparlamentets inkomster och utgifter för budgetåret 2013⁴ och resolutionen av den 4 juli 2012 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2013⁵,
- med beaktande av de skriftliga frågorna E-000181-2007, E-006174-2009, E-006258-2009, E-002934-2012, E-002935-2012, E-004134-2012 och E-004135-2012 till kommissionen och rådet,
- med beaktande av generalsekreterarens rapporter från september 2002 och augusti 2013 om kostnaderna för att behålla de tre arbetsorterna,
- med beaktande av rapporten från presidiet och budgetutskottets gemensamma arbetsgrupp om parlamentets budget för 2012,
- med beaktande av sina verksamhetsrapporter för 1993–1999, 1999–2004, 2004–2009 och

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0266.

² Antagna texter, P7_TA(2012)0155.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0050.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2012)0109.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2012)0289.

2009–2011,

- med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol, särskilt målen C-230/81¹ och C-345/95² och de förenade målen C-237/11 och C-238/11³,
- med beaktande av framställning 630/2006 som gjordes av kampanjen One Seat och som över en miljon EU-medborgare ställde sig bakom,
- med beaktande av den omröstning som hölls i kammaren den 23 oktober 2012, där en majoritet av ledamöterna (78 procent) uppmanade medlemsstaterna att ändra sin hållning i frågan om Strasbourg som parlamentets officiella säte,
- med beaktande av artiklarna 5.3, 29, 41, 48, 74a, 201 och 202.4 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för framställningar (A7-0350/2013), och av följande skäl:
  - A. I artikel 341 i EUF-fördraget anges att sätena för unionens institutioner ska fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd.
  - B. Medlemsstaterna gjorde detta i protokoll nr 6 som fogats till fördragen, där det fastslås att Bryssel ska vara säte för kommissionen, rådet (vars möten i april, juni och oktober förläggs till Luxemburg), Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén, att Luxemburg ska vara säte för Europeiska unionens domstol, revisionsrätten och Europeiska investeringsbanken, att Frankfurt ska vara säte för Europeiska Centralbanken och att Haag ska vara säte för Europol.
  - C. Medlemsstaternas beslut om dessa säten fattades i ett större sammanhang, där hänsyn togs till EU:s och dess institutioners historiska utveckling och till den geografiska spridningen.
  - D. Europaparlamentet har en tydlig och unik roll som den enda institution som är vald direkt av och ansvarig inför EU-medborgarna. Eftersom parlamentet är den av EU:s alla institutioner vars roll har förändrats mest, kommer betänkandet framför allt att inriktas på parlamentets säte och arbetssituation.
  - E. I protokoll nr 6, som fogats till fördragen, fastslås att Europaparlamentet ska ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena – inklusive budgetsammanträdet – ska hållas, att extra plenarsammanträden ska hållas i Bryssel, att utskotten ska sammanträda i Bryssel och att parlamentets generalsekretariat och dess enheter ska vara kvar i Luxemburg.
  - F. I artiklarna 10 och 14 i EU-fördraget fastslås att EU är en representativ demokrati, att medborgarna ska företrädas direkt på unionsnivå i Europaparlamentet och att parlamentet är jämbördig medlagstiftare med rådet.

---

¹ Mål C-230/81, Luxemburg mot parlamentet.

² Mål C-345/95, Frankrike mot parlamentet.

³ Mål C-237/11 och C-238/11, Frankrike mot parlamentet.

- G. Enligt artikel 232 i EUF-fördraget får parlamentet anta sin egen arbetsordning, enligt vilken parlamentet får bestämma plenarsammanträdesperiodernas längd i enlighet med fördragen och domstolens rättspraxis.
- H. Europeiska unionens domstol har slagit fast att sätets placering inte får hindra parlamentet från att fungera väl. Domstolen har också slagit fast att det visserligen medför olägenheter och kostnader att parlamentet har flera arbetsorter, men att det krävs en fördragsändring, dvs. medlemsstaternas godkännande, för att ändra sätet eller arbetsorterna.
- I. Parlamentet har genomgått en total omvandling, från ett rådgivande organ med 78 utsedda ledamöter som – främst av praktiska skäl – delade lokaler med Europarådets parlamentariska församling i Strasbourg till ett fullfjädrat direktvalt parlament som i dagsläget har 766 ledamöter och nu är jämbördig medlagstiftare med rådet.
- J. Parlamentets betydelse som lagstiftare har ökat, vilket framgår av att antalet medbeslutandeförfaranden (numera ordinarie lagstiftningsförfaranden) ökade från 165 under perioden 1993–1999 till 454 under perioden 2004–2009. De har också ökat till ett ännu högre antal under den innevarande valperioden.
- K. Parlamentets förändrade roll återspeglas även i att antalet interinstitutionella möten har ökat, från 16 000 till uppskattningsvis 40 000 mellan 2009 och 2013 (en ökning med 150 procent). Likaså har de ständiga förhandlingarna och trepartsmötena med kommissionen, rådet och enskilda medlemsstater ökat. De ingår numera i lagstiftningsprocessen och har lett till en kraftig ökning av antalet överenskommelser vid första behandlingen, från 28 procent under perioden 1999–2004 till 72 procent under perioden 2004–2009.
- L. Strukturen i parlamentets sammanträdeskalender (som fastställdes under toppmötet i Edinburgh 1992) är äldre än alla förändringar av parlamentets roll till följd av Maastricht-, Amsterdam-, Nice- och Lissabonfördragen.
- M. Rådet och Europeiska rådet har redan koncentrerat sitt arbete till enbart Bryssel, där alla möten i Europeiska rådet hålls. Dessa möten hölls tidigare alltid i det land som innehade rådets roterande ordförandeskap.
- N. Det geografiska avståndet mellan de officiella sätena för de båda medlagstiftande organen – 435 kilometer – gör att parlamentet isoleras inte bara från rådet och kommissionen utan också från andra intressenter, till exempel icke-statliga organisationer, organisationer i det civila samhället och medlemsstaternas representationer, och från en av världens största koncentrationer av internationella journalister.
- O. Att parlamentets verksamhet bedrivs på olika geografiska platser leder till merkostnader som har uppskattats till någonstans mellan 156 och 204 miljoner euro¹, vilket motsvarar

---

¹ 2002 års rapport från Europaparlamentets generalsekreterare är den senaste omfattande kostnadsberäkning som finns tillgänglig. Intervallet 169–204 miljoner euro per år, som bekräftades i 2012 års rapport från presidiet och budgetutskottets gemensamma arbetsgrupp, är beräknat utifrån att det utöver de beräknade 148 miljoner euro anslås 28,3 miljoner euro i årliga avskrivningskostnader för byggnaderna i Strasbourg, vilka måste beaktas sedan dessa byggnader inköptes. I ett svar från generalsekreteraren av den 30 augusti 2013 på uppmaningen i punkt 10 i Europaparlamentets resolution om riktlinjerna för budgetförfarandet 2014

cirka 10 procent av parlamentets årliga budget. Samtidigt har det också en stor inverkan på miljön. Koldioxidutsläppen i samband med förflyttningarna till och från parlamentets tre arbetsorter beräknas uppgå till mellan 11 000¹ och 19 000 ton².

- P. Parlamentets nuvarande arbetssituation medför också extra kostnader och resor för övriga EU-institutioner, framför allt kommissionen och rådet, medlemsstaternas representationer, journalister och företrädare för det civila samhället.
  - Q. 78 procent av alla tjänsteresor som görs av parlamentets anställda (i genomsnitt 3 172 varje månad) uppstår som en direkt följd av parlamentets geografiska spridning. Parlamentets byggnader i Strasbourg används för närvarande bara 42 dagar per år (och står oanvända 89 procent av tiden), men de behöver ändå värmas upp, vara bemannade och underhållas året om.
  - R. Utgifterna till följd av att parlamentets verksamhet bedrivs på olika geografiska platser är ett viktigt område för eventuella besparingar, särskilt i det rådande ekonomiska klimatet.
  - S. Sedan sitt förslag 1958 om att placeras i närheten av rådet och kommissionen har parlamentet i flera betänkanden, förklaringar och uttalanden flera gånger uttryckt sin önskan om en mer praktisk och effektiv arbetssituation.
  - T. EU:s medborgare – bland annat över en miljon medborgare som har ställt sig bakom en framställning om ett enda säte – har vid flera tillfällen uttalat sitt missnöje med den nuvarande situationen.
  - U. Bestämmelser om ett parlaments rätt att självt organisera sin verksamhet hör till parlamentarismens viktigaste frågor.
  - V. Utöver de frågor som behandlas i detta betänkande finns det även andra viktiga frågor som har ett direkt samband med parlamentets ställning och dess roll inom EU:s institutionsstruktur och som ännu inte har lösts på ett tillfredsställande sätt. Till dessa hör frågor om vallagstiftning, bestämmelser om en demonstrationsfri zon, immunitetsärenden och frågor med anknytning till ledamotsstadgan. Dessa frågor bör antingen behandlas inom ramen för parlamentets rätt att självt organisera sin verksamhet, som utövas i form av en allmän beslutsbefogenhet, eller åtminstone omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet som bygger på medbeslutande.
1. Europaparlamentet anser att det, som det enda organ som direkt representerar EU-medborgarna, bör ha rätt att bestämma över sin egen verksamhet, bland annat rätt att bestämma var och när man ska hålla sina sammanträden.

---

beräknas merkostnaderna för sätet i Strasbourg uppgå till 103 miljoner euro, vilka tillsammans med de avskrivningskostnader och beräkningar för outnyttjad golvyta som anges i den gemensamma arbetsgruppens rapport från 2012 skulle uppgå till sammanlagt 156 miljoner euro.

¹ Meddelandet om Europaparlamentets tre arbetsorter – ekonomiska, miljömässiga och regionala följder av den geografiska uppdelningen, utarbetat av Europaparlamentets generalsekreterare den 30 augusti 2013 som svar på uppmaningen i punkt 10 i parlamentets resolution av den 6 februari 2013 om riktlinjerna för budgetförfarandet 2014.

² Rapporten European Parliament two-seat operation: Environmental costs, transport & energy, som utarbetades av Eco-Logic Ltd. för Verts/ALE-gruppen i november 2007.

2. Europaparlamentet stöder principen att det skulle vara mer ändamålsenligt, kostnadseffektivt och miljövänligt om det hade ett enda säte. Den månatliga flytten mellan Bryssel och Strasbourg har blivit en negativ symbol som väcker ont blod bland merparten av EU-medborgarna och skadar EU:s anseende, särskilt vid en tidpunkt då den finansiella krisen har lett till allvarliga och plågsamma utgiftsnedskärningar i medlemsstaterna.
3. Europaparlamentet anser att det är helt legitimt att inleda en diskussion om sin rätt att bestämma över sin egen verksamhet, bland annat rätt att bestämma var och när man ska hålla sina sammanträden.
4. Europaparlamentet åtar sig därför att inleda ett ordinarie fördragsändringsförfarande enligt artikel 48 i EU-fördraget i syfte att lägga fram de ändringsförslag till artikel 341 i EUF-fördraget och till protokoll 6 som är nödvändiga för att ge parlamentet beslutanderätt över sitt säte och sin interna organisation.
5. Europaparlamentet beslutar att inte utfärda några rekommendationer om de övriga EU-institutionernas säten.
6. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att göra en beräkning av de finansiella och ekonomiska kostnader som en ändring av parlamentets säte eller arbetsorter medför. Man måste även hitta en lämplig lösning för den fortsatta användningen av parlamentets befintliga byggnader.
7. Europaparlamentet inser att det vid alla framtida beslut som parlamentet fattar om sin verksamhet måste avsättas tillräckligt med tid för diskussion och eftertanke samt för en ordnad övergång.
8. Europaparlamentet uppmanar revisionsrätten, eller ett liknande oberoende organ, att tillhandahålla en omfattande analys av de budgetbesparingar som skulle kunna göras om parlamentet hade Bryssel som sitt enda säte. Analysen bör omfatta de budgetära aspekterna och kringkostnaderna, t.ex. som besparingar gällande arbetstid och effektivitet.
9. Europaparlamentet uppmanar presidiet att senast den 1 januari 2014 låta utföra en Eurobarometerundersökning eller en liknande professionell enkätundersökning i fråga om EU-medborgarnas syn på att behålla parlamentets tre arbetsorter, med särskild hänsyn till de finansiella, miljömässiga och effektivitetsrelaterade kostnader som detta system medför.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska rådet samt till medlemsstaternas stats- och regeringschefer och parlament.

MOTIVERING

1. Inledning

Frågan om var EU-institutionernas säten ska vara placerade är inte ny. Alltsedan föregångarna till dagens institutioner inrättades 1952 har valet av lokaliseringen av säten varit föremål för känsliga politiska kompromisser.

Detta betänkande kommer dock i första hand att fokusera på Europaparlamentets säte, eftersom parlamentet spelar en särskild och unik roll som den enda institution som är vald direkt av och ansvarig inför unionsmedborgarna, och eftersom parlamentets roll har förändrats mest av alla institutionerna sedan det inrättades.

Parlamentet har fått ökade befogenheter och allt större ansvar, särskilt i och med Lissabonfördraget, som gjorde parlamentet till en medlagstiftare fullt jämbördig med rådet. I takt med denna utveckling har parlamentet ändrat sitt arbetssätt och sina rutiner på ett betydande sätt. Frågorna om den interna organisationen, dit sammanträdeskalendern hör, är rättsligt kopplade till institutionens säte genom de entydiga formuleringarna i protokoll nr 6, och domstolens beslut om ändringarna i sammanträdeskalendern 2012 har visat att parlamentet har kommit till vägs ände inom nuvarande rättsliga ramar.

Föredragandena har därför kommit fram till att parlamentet – för att kunna utöva sin funktion enligt fördragen och infria väljarnas förväntningar – måste ha rätt att organisera sig självt på ett modernt och ändamålsenligt sätt. I den avsikten bör man inleda ett ordinarie fördragsändringsförfarande i syfte att ändra artikel 341 och protokoll nr 6, så att parlamentet får självbestämmanderätt i frågor som rör dess interna organisation och sammanträdeskalender, och därmed också i frågan om dess säte.

2. Nuvarande rättsliga ramar för lokalisering av EU-institutionernas säten

Enligt artikel 341 i EUF-fördraget ska sätena för unionens institutioner ”fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd”. Detta har medlemsstaterna gjort i protokoll nr 6 som fogats till fördragen. För Europaparlamentet bestämde de att sätet skulle vara i Strasbourg och att Bryssel och Luxemburg skulle vara arbetsorter. EG-domstolen slog 1997 fast (i mål C-345/95) att medlemsstaternas rätt att bestämma sätenas lokalisering innebär att de även får fastställa antalet plenarsammanträden som ska hållas i Strasbourg.

I fördragen sägs emellertid också att EU är en representativ demokrati och att medborgarna ska företrädas direkt på unionsnivå i Europaparlamentet (artikel 10). Parlamentet ska tillsammans med rådet lagstifta och utöva budgetfunktionen i unionen (artikel 14). Parlamentet får anta sin egen arbetsordning (artikel 232 i EUF-fördraget) och bestämma plenarsammanträdesperiodernas längd. Bestämmelserna om säte och sammanträdeskalender i protokoll nr 6 är de enda bestämmelser i fördragen som begränsar parlamentets oberoende och interna arbete och därmed står i motsättning till den allmänna logiken i fördragen.

I sina beslut från 1997 och 2012 om Europaparlamentet bekräftade domstolen på nytt att lokaliseringen av institutionens säte inte får hindra en välfungerande verksamhet i parlamentet. Domstolen erkände de nackdelar och kostnader som det innebär att ha flera arbetsorter, och generaladvokat Mengozzi slog fast att kostnaderna blir särskilt betungande

under en ekonomisk kris. Domstolen bekräftade också att varje förbättring av den rådande situationen kräver en fördragsändring och därmed medlemsstaternas godkännande.

Frågan om sätet är dock inte bara en juridisk fråga utan också en fråga om demokratisk legitimitet och ansvarighet. Det har blivit allt svårare att förklara den nuvarande ordningen för EU-medborgarna, och för parlamentet att till fullo utöva sina demokratiska funktioner.

3. Europaparlamentets historiska utveckling

Sedan Europaparlamentet inrättades har det utvecklats från en församling med endast rådgivande funktion till ett fullfjädrat parlament som genom Lissabonfördraget blev en medlagstiftare jämbördig med rådet.

När Europaparlamentets föregångare (Europeiska kol- och stålgemenskapens gemensamma församling) bildades 1952, kallades församlingen inte för parlament. Den hade heller inga lagstiftningsbefogenheter och tillsattes inte genom direkta val. Av praktiska skäl samlades den i Europarådets lokaler i Strasbourg, en ordning som rådde ända fram till 1999, då Europaparlamentet flyttade in i sina egna (nuvarande) byggnader.

I Romfördraget gavs medlemsstaterna formell behörighet att bestämma var institutioners säte ska lokaliseras. Fram till 1992 lyckades medlemsstaterna inte enas om annat än ”preliminära arbetsorter”. För Europaparlamentet valdes Luxemburg, Strasbourg och Bryssel, trots att parlamentet redan från början (21 juni 1958) hade önskat att bli placerat bredvid rådet och kommissionen.

Kort efter det första direkta valet till Europaparlamentet 1979 beslutade parlamentet att agera i frågan om var sätet skulle vara och koncentrerade sina plenarsammanträden till Strasbourg (vilka tidigare hade delats mellan Luxemburg och Strasbourg) medan utskottssammanträdena hölls i Bryssel.

Trots dessa ansträngningar och parlamentets invändningar enades medlemsstaterna om institutionernas lokalisering, och rådande status quo fastställdes vid toppmötet i Edinburgh 1992. Beslutet fick sedan rang av primärrätt och fogades till fördragen som protokoll nr 6 till Amsterdamfördraget 1997.

År 1999 undertecknade 250 ledamöter (då 40 procent) en skrivelse där de protesterade mot denna ordning. Året efter antogs en resolution med 401 röster för och bara 77 emot, där det föreslogs att fördragen skulle ändras och att parlamentet skulle få rätt att fatta beslut om sitt säte med absolut majoritet. Detta förslag ignorerades av medlemsstaterna under den regeringskonferens som följde.

Sedan dess har parlamentet i många betänkanden och förklaringar, liksom 1,27 miljoner EU-medborgare i en framställning, krävt att den rådande situationen ska ändras, utan att medlemsstaterna har reagerat.

Samtidigt var ikraftträdandet av Lissabonfördraget det sista skedet i den totala omvandlingen av Europaparlamentets karaktär från ett rådgivande organ med utsedda ledamöter till ett direktvalt suveränt parlament med uppgift att lagstifta och utöva budgetfunktionen, vilket gör parlamentet till en medlagstiftare fullt jämbördig med rådet.

4. Europaparlamentet bör ges ökad självbestämmanderätt över sitt arbete, sin sammanträdeskalender och sitt säte

De ökade befogenheterna och det allt större ansvaret har gjort att parlamentets arbete har förändrats avsevärt, särskilt sedan de nuvarande arrangemangen om sammanträdeskalender och säte fastställdes 1992.

Antalet sammanträdesperioder har minskat stadigt sedan 1999, medan arbetsbelastningen i utskotten har ökat. Antalet medbeslutandeförfaranden (numera ordinarie lagstiftningsförfaranden) har ökat från 165 under valperioden 1993–1999 till 454 under 2004–2009.

Parlamentets storlek har också förändrats: från 78 utsedda ledamöter till dagens 766 direktvalda ledamöter. Det ökade lagstiftningsarbetet och ansvaret återspeglas i en ökning av den Brysselanställda personalen med 377 procent från 1993 till 2013 (från 1 180 till 5 635 personer), som långt överstiger ökningen på 48 procent av antalet ledamöter under samma period.

Parlamentets förändrade roll återspeglas även i en ökning med 150 procent av antalet interinstitutionella möten (från 16 000 under 2009 till uppskattningsvis 40 000 under 2013). Kontinuerliga förhandlingar och trepartssamtal, såväl formella som informella, med kommissionen, rådet och enskilda medlemsstater ingår numera i det ordinarie lagstiftningsförfarandet och har lett till en kraftig ökning av antalet överenskommelser vid första behandlingen, från 28 procent under valperioden 1999–2004 till 72 procent 2004–2009. Geografisk närhet är än mer nödvändig, mot bakgrund av parlamentets ökade ansvar och befogenheter när det gäller den demokratiska kontrollen av andra EU-institutioner.

Strukturen i sammanträdeskalendern är äldre än de flesta förändringarna av parlamentets roll och tillgodoser under dessa ändrade förutsättningar inte längre ett modernt parlaments behov. Den bör ses över för att bli mer ändamålsenlig, flexibel och tilltalande för ledamöterna.

Parlamentets motparter, rådet och Europeiska rådet, har redan agerat och koncentrerat sitt arbete till Bryssel. Europeiska rådets möten, som tidigare alltid hölls i det land som innehade rådets roterande ordförandeskap, hålls nu enbart i Bryssel. Detta är särskilt betydelsefullt då antalet toppmöten mer än fördubblats sedan 2008.

Det geografiska avståndet mellan de officiella sätena för de båda medlagstiftande organen är 43,5 mil, vilket är världsunik. Detta gör inte bara att parlamentet isoleras från kommissionen och rådet utan även från andra intressenter, icke-statliga organisationer, organisationer i det civila samhället, medlemsstaternas representationer och en av världens största koncentrationer av internationella journalister, som alla finns i Bryssel.

5. Ekonomiska, miljömässiga, organisatoriska och logistiska följder av nuvarande ordning

I tider av budgettätstramningar i många medlemsstater bör parlamentet agera följdriktigt och inte slösa med pengarna. Det nuvarande arrangemanget för parlamentets säte utgör ett område där stora besparingar är möjliga.

Att parlamentets verksamhet bedrivs på olika geografiska platser leder till merkostnader som i försiktiga beräkningar har uppskattats till någonstans mellan 156 och 204 miljoner euro, eller cirka 10 procent av parlamentets årliga budget. Om parlamentet minskade sin geografiska

spridning skulle kostnaderna för omkring 3 300 tjänsteresor sparas in varje månad. Det skulle vara lika med 78 procent av alla de tjänsteresor som görs av parlamentets anställda.

Om man betänker att omkring 5 000 personer – ledamöter, tjänstemän och övrig personal – liksom åtta stora lastbilar med dokument, behöver transporteras inför varje sammanträdesperiod, medför den nuvarande ordningen också onödiga kostnader för miljön, organisationen och logistiken – och ger ytterligare koldioxidutsläpp som uppskattas till mellan 11 000 och 19 000 ton. För de allra flesta som reser från Bryssel till Strasbourg går en hel arbetsdag, eller omkring 5 procent av den totala arbetstiden, förlorad som restid.

För ledamöter som reser från sina valkretsar till Strasbourg innebär de färre flygmöjligheterna och tågförbindelserna jämfört med Bryssel extra kostnader, stress och tid som måste spenderas på resande fot. Den lägre hotellkapaciteten i Strasbourg gör att priserna under sammanträdesveckorna i genomsnitt är 2,3 gånger högre än vanligt.

Parlamentets lokaler i Strasbourg står i dagsläget oanvända 89 procent av tiden (och används endast 42 dagar om året), men behöver ändå värmas upp, vara bemannade och underhållas året om. Den nuvarande arbetsituationen innebär också att samtliga 766 parlamentsledamöter och 160 tjänstemän från kommissionen har ett kontor i Bryssel och ett i Strasbourg. Omkring 150 av parlamentets tjänstemän har till och med tre kontor: ett i Luxemburg, ett i Bryssel och ett i Strasbourg.

6. En färdplan för fördragsändring

De nuvarande rättsliga ramarna, som reglerar lokaliseringen av EU-institutionernas säten, ålägger Europaparlamentet organisatoriska begränsningar som inte tillåter en modern och effektiv arbetsstruktur eller betydande besparingar i åtstramningstider och inte gör det möjligt för parlamentet att utöva sina demokratiska funktioner på ett fullständigt och korrekt sätt. Sammanträdeskalenderns allmänna struktur kan inte ändras eftersom den styrs av protokoll nr 6.

Eftersom Parlamentet har uttömt möjligheterna att förbättra sitt interna arbete och sammanträdeskalenderns struktur inom de rådande rättsliga ramarna föreslår föredragandena att man ska inleda ett ordinarie fördragsändringsförfarande enligt artikel 48 i EU-fördraget för att ändra artikel 341 och protokoll nr 6, i syfte att ge parlamentet självstämmanderätt över sin interna organisation och sammanträdeskalender, och därmed över sitt säte.

Under en sådan process måste parlamentet se till att det finns tillräckligt med tid för diskussion, eftertanke och korrekt bedömning av alla tänkbara alternativ, och att detta sedan följs av en välordnad tillämpning av det beslut som fattas. När det gäller de andra EU-institutionernas säten rekommenderar föredragandena, väl medvetna om kontexten, inga förändringar.

Varje alternativ till den rådande ordningen som parlamentet kan komma att besluta om bör ta hänsyn till den ekonomiska inverkan som parlamentet har på sina olika arbetsorter, den historiska betydelse som valet av platsen för parlamentets säte har, medlemsstaternas historiska överenskommelse om lokaliseringen av samtliga EU-institutioner, lokalbefolkningens åsikter i alla berörda städer samt den allmänna opinionen i hela EU.

27.9.2013

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för konstitutionella frågor

över lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner
(2012/2308(INI))

Föredragande: Alexander Alvaro

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för konstitutionella frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av att Europaparlamentet röstat för att parlamentets uppdelning på tre arbetsorter ska upphöra, t.ex. genom att anta sina resolutioner av den 23 oktober 2013 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2013 – alla avsnitt¹ och av den 6 februari 2013 om riktlinjerna för budgetförfarandet 2014 – alla avsnitt utom kommissionen² samt sitt beslut av den 10 maj 2012 om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, avsnitt I – Europaparlamentet³, och av följande skäl:
  - A. I protokoll nr 6 till fördraget fastställs att Europaparlamentet ska ha sitt säte i Strasbourg, medan utskotten ska sammanträda i Bryssel och generalsekretariatet ska vara kvar i Luxemburg.
  - B. Alltsedan den innevarande valperioden inleddes har såväl enskilda utskott som parlamentet som helhet flera gånger uppmanat parlamentets administration att tillhandahålla omfattande, detaljerade och tillförlitliga beräkningar av de merkostnader som är knutna till var och en av de tre arbetsorterna.
  - C. Europaparlamentets budgetberäkning för 2014 uppgår totalt till 1 783 976 098 euro, med direkta kostnader för den geografiska uppdelningen beräknade till mellan 169 miljoner euro och 204 miljoner euro per år. I rapporten från presidiet och budgetutskottets gemensamma arbetsgrupp om Europaparlamentets budget för 2012

---

¹ Antagna texter, P7_TA(2012)0359.

² Antagna texter, P7_TA(2013)0048.

³ Antagna texter, P7_TA(2012)0155.

bekräftades att budgetberäkningen uppgår till 148 miljoner euro och att ett belopp på 28,3 miljoner euro tillkommer i årliga avskrivningskostnader för byggnaderna i Strasbourg, vilka måste beaktas sedan dessa byggnader inköptes. Parlamentet har inga andra aktuella siffror för kostnaderna för respektive arbetsort, förutom en hypotetisk studie som gjorts av generalsekreteraren om kostnaden för att slå ihop parlamentets arbetsorter till en, vilken generalsekreteraren den 30 augusti 2013 lämnade som svar på punkt 10 i parlamentets resolution av den 6 februari 2013 om riktlinjerna för 2014 års budgetförfarande. Enligt denna studie uppgår de merkostnader som sätet i Strasbourg medför till 103 miljoner euro, vilket innebär att det totala beloppet skulle uppgå till 156 miljoner euro om man utgår från samma avskrivningar och beräkningar om outnyttjad yta som angavs i rapporten för 2012 från den gemensamma arbetsgruppen. Siffrorna i generalsekreterarens rapport till presidiet från september 2002 utgör den senaste samlade kostnadsberäkningen som finns tillgänglig och denna rapport bekräftades av presidiet och budgetutskottets gemensamma arbetsgrupp om Europaparlamentets budget för 2012, om denna beräkning kompletteras med de årliga avskrivningskostnaderna för de byggnader som köpts in.

- D. Den tid som 2011 gick åt till resor på grund av den månatliga förflyttningen i samband med plenarsammanträdet på 4 dagar uppgick till 69 562 dagar för tjänstemän och övriga anställda och 31 316 dagar för ackrediterade assistenter, vilket kostade 16 652 490 euro för tjänstemän och övriga anställda och 5 944 724 euro för ackrediterade assistenter.
- E. I dessa siffror ingår inte resekostnaderna för personal från de andra EU-institutionerna som närvarar vid plenarsammanträdena och resor för de politiska gruppernas personal och inte heller några indirekta merkostnader för de anställda såsom förlorad arbetstid, övertidsersättningar och de potentiella skillnaderna i ledamöternas resekostnader (som 2012 uppgick till 72 103 309 euro).
- F. I ett svar till Europaparlamentets budgetkontrollutskott inför beviljandet av ansvarsfrihet för parlamentet för 2011 görs ingen beräkning av potentiella besparingar, utan endast en beräkning av en del av de merkostnader som sätet i Strasbourg medför. I denna beräkning på 55 miljoner euro saknas många av de budgetposter som ingick i tidigare och senare beräkningar, nämligen kostnaderna för databehandling, material och inventarier, resekostnader för politiska grupper samt potentiella besparingar när det gäller tidsförlusterna i samband med resor (totalt 68 miljoner euro). I denna beräkning anges lägre siffror för flera budgetposter än i tidigare och senare beräkningar, utan att någon motivering ges (totalt 25 miljoner euro).
- G. I alla dessa beräkningar saknas de merkostnader som parlamentets geografiska uppdelning medför för EU:s övriga institutioner, särskilt kommissionen och rådet, medlemsstaternas representationer, journalister och företrädare för det civila samhället.
- H. Parlamentets ekonomiska betydelse för staden Strasbourg och regionen runtomkring är begränsad jämfört med andra europeiska organ med fast personal där. Det rör sig om ungefär 223 arbetstillfällen, vilket kan jämföras med närmare 3 000 tillsvidareanställda i Europarådet och ytterligare runt 4 000 anställda i Europakåren, vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, Arte och diplomater. Det motsvarar omkring 17 miljoner euro i intäkter från parlamentets säte i Strasbourg och runt 400 miljoner euro

från övriga organ¹ som regelbundet och permanent bidrar till den lokala ekonomin.

- I. I artikel 341 i EUF-fördraget och protokoll nr 6 som fogats till fördragen anges att sätet för unionens institutioner ska fastställas av medlemsstaternas regeringar i samförstånd och att parlamentet ska ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga plenarsammanträdena – inklusive budgetsammanträdet – ska hållas, att extra plenarsammanträden ska hållas i Bryssel, att utskotten ska sammanträda i Bryssel och att parlamentets generalsekretariat och dess avdelningar ska vara kvar i Luxemburg.
- J. Tre fjärdedelar av ledamöterna anser att parlamentet bör kunna göra betydande strukturella besparingar genom att ompröva parlamentets geografiska uppdelning på flera arbetsorter, vilket framgår om kostnaderna delas upp mellan Bryssel, Luxemburg och Strasbourg på ett öppet och trovärdigt sätt som uppfyller de krav som kan ställas på ett större offentligt organ.
- K. De historiska skälen till att europeiska organ har sina permanenta säten i Strasbourg är välkända när det gäller t.ex. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Europarådet. Även om den europeiska församlingen/Europaparlamentet av praktiska skäl till en början använde Europarådets kammare avspeglar valet av Bryssel som säte för kommissionen och Nato EU:s ambitioner att bli en kontinent som successivt enas i välstånd och säkerhet.
- L. Lokaliseringen av EU:s medlagstiftare till en enda ort undergräver inte traditionen av polycentrism i EU utan har betydande fördelar för EU:s invånare när det gäller effektivitet och öppenhet.
- M. Under Europaåret för medborgarna är det lämpligt att visa att man inte bara lyssnar på medborgarna utan att deras direktvalda företrädare även agerar i deras intresse för att sätta punkt för resorna varje månad mellan parlamentets arbetsorter.
- N. EU:s institutioner måste göra allt för att utveckla den europeiska politiska integrationen och överbrygga det avstånd som invånarna upplever till institutionerna genom att ta itu med denna viktiga strukturella fråga som påverkar dem. Institutionerna bör därför främja europeisk förståelse, öppenhet, ansvar och sammanhang genom att samla EU:s beslutsfattande organ på en enda ort.
- O. I många medlemsstater fastställs det nationella parlamentets säte antingen i konstitutionen eller i lagstiftningen. Europaparlamentet är medlagstiftare när det gäller EU:s lagstiftning och kan lägga fram förslag till ändringar av fördragen enligt artikel 48 i EUF-fördraget.
- P. 6 procent av EU:s budget är avsedd för administrativa ändamål. Med en relativt liten administrativ budget för 500 miljoner invånare måste EU föregå med gott exempel i dessa kristider genom att rationalisera sin egen budget så mycket som möjligt utan att det hindrar Europaparlamentet från att fungera väl. Det går inte att bortse från de effektivitetsvinster som ett enda säte skulle medföra.

---

¹ Economic impact of the presence of the European institutions in Strasbourg, CityConsult Médiascopie EDR Group, januari 2011.

1. Europaparlamentet begär att administrationen gör en objektiv analys av de kostnader som uppstår för varje arbetsort, inklusive parlamentets säte. Analysen bör avse strukturella kostnader både för den aktuella perioden och för den kommande fleråriga budgetramen (byggnader, underhåll och reparationer, säkerhet, försäkringar, energi, resor, logistik osv.).
2. Europaparlamentet uppmanar sina berörda avdelningar att granska avtalet mellan myndigheterna i Luxemburg och Europaparlamentet, särskilt de bestämmelser som rör antalet anställda i Luxemburg och med hänsyn till parlamentets behov. Parlamentet anser att granskningen bör innehålla en analys och jämförelser av den mest kostnadseffektiva lokaliseringen av parlamentets avdelningar, eftersom parlamentet kan dra nytta av att ha vissa avdelningar utlokaliserade från huvudorten.
3. Europaparlamentet konstaterar att även om EU-institutionernas säten fastställs i fördragen, får fördragen ändras i enlighet med artikel 48 i EUF-fördraget.
4. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna, såsom anges i resolutionen av den 23 oktober 2012 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2013, att se över frågan om parlamentets säte och arbetsorter genom att ändra protokoll nr 6 i samband med nästa översyn av fördraget.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	26.9.2013
Slutomröstning: resultat	+ : 18 - : 15 0 : 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marta Andreasen, Zuzana Brzobohatá, Isabelle Durant, James Elles, Eider Gardiazábal Rubial, Ingeborg Gräßle, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, George Lyon, Claudio Morganti, Jan Mulder, Andrej Plenković, Dominique Riquet, Oleg Valjalo, Jacek Włosowicz
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alexander Alvaro, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jürgen Klute, Peter Šťastný, Theodor Dumitru Stolojan, Catherine Trautmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Jean-Pierre Audy, Elisabeth Jeggle, Astrid Lulling, Hans-Peter Mayer, Maurice Ponga, Sabine Verheyen

23.9.2013

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR FRAMSTÄLLNINGAR

till utskottet för konstitutionella frågor

över lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner
(2012/2308(INI))

Föredragande: Giles Chichester

FÖRSLAG

Utskottet för framställningar uppmanar utskottet för konstitutionella frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- med beaktande av Europeiska rådets möte i Edinburgh den 11–12 december 1992,
- A. Det har i sex framställningar framförts krav på att systemet med flera arbetsorter för Europaparlamentet ska avskaffas. En av dessa framställningar (0630/2006) har underskrivits av mer än en miljon EU-medborgare.
- B. Europaparlamentet bör i dessa kristider låta sig vägledas av solidaritet med EU-medborgarna genom att i högre grad inrikta sig på administrativa besparingar.
- C. Utskottet för framställningar har sedan 2006 försökt att behandla denna fråga på parlamentsnivå. Dessa försök har dock inte fallit väl ut, trots att det finns ett utbrett intresse för frågan bland EU-medborgarna och Europaparlamentets ledamöter. Avsaknaden av en öppen debatt stämmer dåligt överens med de värderingar som bör ligga till grund för parlamentets verksamhet.
- D. Ledamöter av Europaparlamentet har upprepade gånger uppmanat parlamentets administration att låta göra en Eurobarometerundersökning för att få EU-medborgarnas syn på parlamentets system med flera arbetsorter.
- 1. Europaparlamentet gläder sig över att utskottet för konstitutionella frågor har beslutat att utarbeta ett betänkande om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner. Parlamentet stöder principen att det skulle vara mer ändamålsenligt, kostnadseffektivt och miljövänligt om parlamentet hade ett enda säte. Det månatliga flyttandet mellan Bryssel och Strasbourg har blivit en negativ symbol som väcker ont blod bland merparten av EU-

medborgarna och skadar EU:s anseende, särskilt vid en tidpunkt då den finansiella krisen har lett till allvarliga och plågsamma utgiftsnedskärningar i medlemsstaterna.

2. Europaparlamentet konstaterar vidare att ytterligare besparingar i dess budget vore möjliga genom en minskning av antalet sammanträden med utskotten, de politiska grupperna och delegationerna som äger rum utanför parlamentets officiella arbetsorter.
3. Europaparlamentet uppmanar administrationen att tillhandahålla en omfattande analys av de budgetbesparingar som skulle kunna göras om parlamentet bara hade en arbetsort, nämligen Bryssel. Parlamentet kräver att analysen omfattar de budgetära aspekterna och kringkostnaderna, t.ex. besparingar gällande arbetstid och effektivitet.
4. Europaparlamentet respekterar de historiska orsakerna till placeringen av plenarsammanträdena i Strasbourg liksom de fördragsstadgade krav som nödvändiggör systemet med tre arbetsorter. Icke desto mindre vidhåller parlamentet att det nuvarande systemet inte kan fortgå i all oändlighet, att det inte är en hållbar lösning och att parlamentet självt måste få diskutera och ange sina preferenser inför framtiden, i linje med demokratiska principer.
5. Europaparlamentet uppmanar sina relevanta avdelningar att göra en bedömning av överenskommelsen mellan de luxemburgska myndigheterna och Europaparlamentet i fråga om storleken på personalstyrkan i Luxemburg, med utgångspunkt i en översyn av parlamentets behov. Denna bedömning bör inbegripa förslag om hur överenskommelsen kan omförhandlas, utan att det påverkar de rättsliga bestämmelserna.
6. Europaparlamentet uppmanar sin administration att låta göra en Eurobarometerundersökning eller någon liknande professionell enkätundersökning, senast den 1 januari 2014, i fråga om EU-medborgarnas syn på att systemet med flera arbetsorter för Europaparlamentet upprätthålls, med särskild hänsyn till de finansiella, miljömässiga och effektivitetsrelaterade kostnader som detta system medför.
7. Europaparlamentet uppmanar parlamentet att diskutera och ge uttryck för sin syn på huruvida det nuvarande systemet bör fortsätta. Om en lämplig majoritet uppnås bör parlamentet inleda ett förfarande för ändring av fördraget enligt artikel 48 i fördraget om Europeiska unionen.

MOTIVERING

Historisk och rättslig bakgrund

Vid Europeiska rådets möte i Edinburgh i december 1992 fastställde medlemsstaternas stats- och regeringschefer EU-institutionernas säten. När det gäller Europaparlamentet anges följande:

”Europaparlamentet skall ha sitt säte i Strasbourg där de tolv månatliga sammanträdesperioderna inklusive budgetsammanträdet skall hållas. Extra sammanträdesperioder skall hållas i Bryssel. Europaparlamentets utskott skall sammanträda i Bryssel. Europaparlamentets generalsekretariat och dess avdelningar skall vara kvar i Luxemburg.”

Medlemsstaterna bekräftade beslutet från Edinburgh i protokoll nr 6 till Amsterdamfördraget från 1997.

Europaparlamentets befogenheter har på senare år ökat betydligt, särskilt sedan Lissabonfördragets ikraftträdande 2009. I likhet med de flesta andra parlament har Europaparlamentet i många avseenden befogenhet att fatta beslut om sina egna arbetsformer. Edinburghbeslutet/protokoll nr 6 begränsar dock parlamentets befogenhet att besluta när och var det ska sammanträda.

För att ändra parlamentets officiella säte och ge parlamentet full befogenhet att bestämma var och när det ska sammanträda krävs en fördragsändring som i sin tur förutsätter ett enhälligt beslut av EU-medlemsstaterna. Detta bekräftades i EU-domstolens nyliga dom i en separat men relaterad fråga – mål C-237/11.

Europaparlamentets ledamöter kan besluta att använda sina nya befogenheter (enligt artikel 48 i EU-fördraget) att formellt föreslå fördragsändringar för medlemsstaterna om dessa inte själva vidtar några åtgärder i denna fråga.

Framställningar som inkommit till utskottet

Utskottet för framställningar (PETI) har under de senaste åren mottagit sju framställningar om parlamentets säte. I alla framställningar utom en stöds tanken på ett enda säte för EU-institutionerna.

En av dessa framställningar har lyckats få många underskrifter och bör särskilt lyftas fram:

Cecilia Malmström (som tidigare var liberal ledamot av Europaparlamentet, från Sverige, och numera är EU-kommissionär med ansvar för inrikes frågor) inledde en onlinebaserad framställning (framställning nr 630-2006) som innehöll krav på att Europaparlamentet skulle ha ett enda säte, i Bryssel.

Kampanjen har hittills fått nästan 1,3 miljoner underskrifter från EU-medborgare, vilket är mer än vad som för närvarande krävs för att inleda ett formellt europeiskt medborgarinitiativ.

I februari 2008 behandlades denna fråga i utskottet i framställningar under ett sammanträde där många framställare var närvarande. En skrivelse skickades därefter till Europaparlamentets talman, som hänvisade den till presidiet, dvs. det parlamentariska organ som är ansvarigt för frågor som rör institutionens funktion. En muntlig fråga och ett resolutionsförslag lades fram i maj 2008, men talmanskonferensen godkände inte dessa utan uppmanade i stället talmannen att skriva till medlemsstaterna.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	17.9.2013
Slutomröstning: resultat	+: 16 -: 7 0: 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Marta Andreasen, Margrete Auken, Heinz K. Becker, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Michael Cashman, Giles Chichester, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Edward McMillan-Scott, Jaroslav Paška, Nicole Sinclair, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Pablo Arias Echeverría, Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Norica Nicolai, Ioannis A. Tsoukalas, Axel Voss
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Francisco José Millán Mon

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	14.10.2013
Slutomröstning: resultat	+: 22 -: 4 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Søren Bo Søndergaard, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Elmar Brok, David Campbell Bannerman, Dimitrios Droutsas, Isabelle Durant, Marietta Giannakou, Andrej Plenković
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Edward McMillan-Scott, Elisabeth Morin-Chartier, Catherine Trautmann